

Till minne av



Berit Pahlsson

★ 20 december 1929

† 24 februari 2023

Kära Marie

I detta album har vi samlat några ögonblicksbilder från begravningsceremonin för Din älskade Berit.

Vi hoppas med detta kunna bidra till att skapa ljus kring Era minnen och vill samtidigt tacka för förtroendet att låta oss följa Dig under denna tid.

Med vänliga hälsningar,
Emma Wählin

fjällmans*begravning*





Min älskade Mamma
och bästa Vän

Berit Pålsson

* 20 december 1929

har lämnat mig
i stor sorg och saknad
men med många fina
och ljusa minnen.

Västra Frölunda
24 februari 2023

Marie

*Stor var Din kärlek
God var Din själ
Käraste Mamma
Tack och farväl*



Begravningsakten äger rum
onsdagen 22 mars kl. 14.00
i S:t Markus kapell
på Västra kyrkogården.
Akten avslutas vid graven.

Lika välkommet som
blommor är en gåva
till Barncancerfonden
gåvotel. 020-90 20 90
eller via fjallmans.se
där Ni även kan tända
ett ljus i minnesrummet.



~ Ceremoniordning ~

Inledningsmusik

"Tröstevisa"

Benny Andersson

Minnestal & Diktläsning

Tyst minut

Musik

"Memory"

Barbra Streisand

Avslutningsord & Diktläsning

Avslutningmusik

"Time to Say Goodbye"

Andrea Bocelli, Sarah Brightman

Avsked vid graven

Officiant: Emma Wåhlin











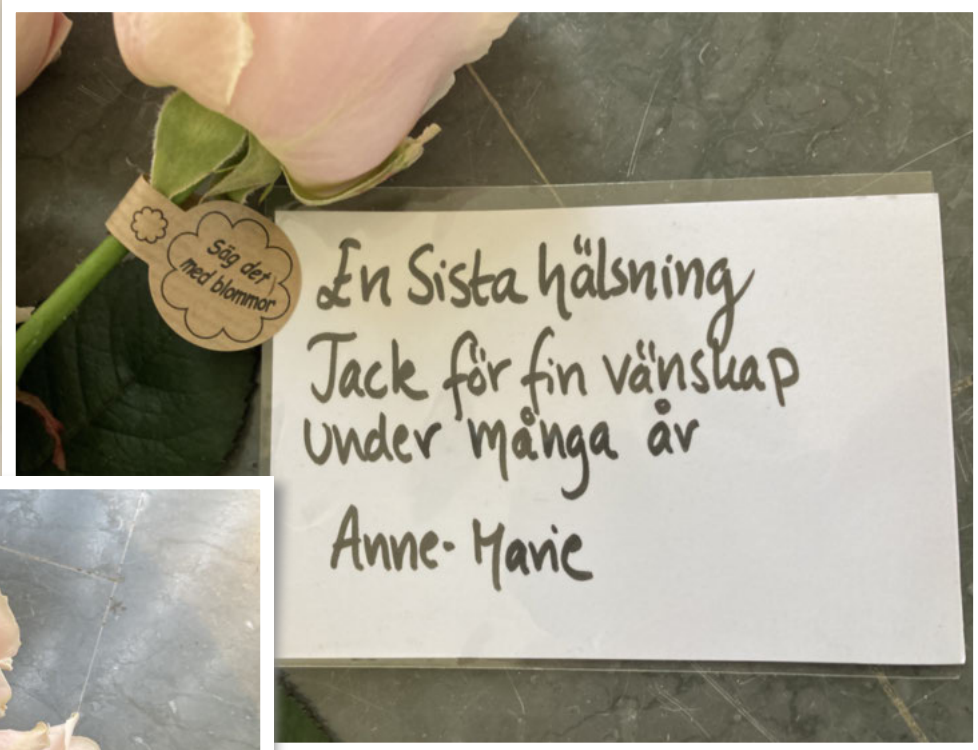
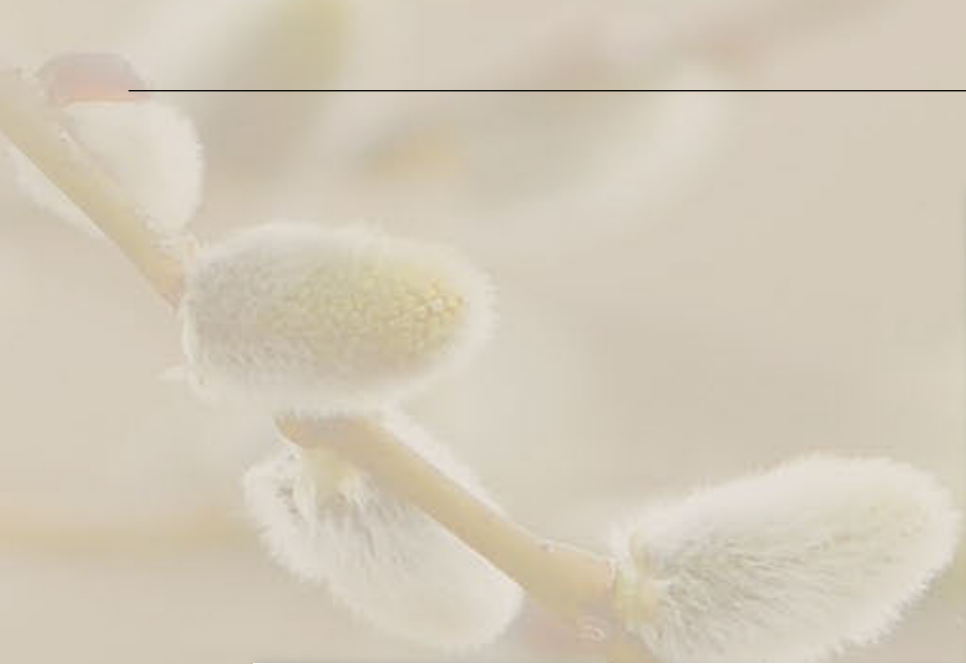














*Plötsligt slocknar en låga som varmt och givit allt
Ett ljus blåses ut och plötsligt känns allt så isande kallt
Någonting brister stilla en röst, en sång dör ut
Och strax förmimmer man tydligt att ingenting är som förut*

Ja så skriver Bo Zetterlind, och just så är det ju...
En låga som varmt och spridit glädje har slocknat
Ett ljus som lyst har brunnit ut
Och nu kan ingenting bli som förutom... utan Berit.

För den 24 februari lämnade er Berit er i stor sorg och saknad men
också med ljusa och kärleksfulla minnen...

Och vi låter det blir en stund för eftertanke och stillhet.
En stund för våra hjärtans lågmälda tankar om en älskad
Mamma ...och vän.

Göran Tunström har skrivit en så fin dikt om mammor;

*När en mamma dör, då förlorar man ett av väderstrecken.
Då förlorar man vartannat andetag,
Då förlorar man en glänta.
När en mamma dör, då växer det sly överallt.*

Ingen kan ta Berits plats, för ingen kan vara som hon.
I det tomrum hon lämnar efter sig, gläntan som var hennes plats,
växer det nu sly. Ett väderstreck är borta för dig Maire, men höj blicken,
där i norr, mot polstjärnan åt ungefär, lyser hennes minne klart.

När en mamma, dör förlorar man vartannat andetag, skriver Göran
Tunström. Det är sorgens tribut. Men det överlever man. Man får leva med
haltande andetag. Man lär sig andas så. Det är livets lag. För så mycket
kom hon att betyda för var och en av er, har jag förstått.

All sly som nu växer upp på den plats som var Berit är MINNEN. Vi kan
välja att se det så. Det blir aldrig en glänta igen, men man kan gallra i
beståndet och låta de vackraste unga trädplantorna vara kvar att växa sig
starka till en livskraftig minnesskog att en gång vandra och vederkvicka
sig i. De starkaste och lyckligaste minnena kan bli stora trygga ekar att
luta sig mot och omfamna och hålla fast i under andra stormar i livet.

...och snart kommer ekarnas blad att slå ut där ute...
...för sakta men säkert slår nu vintern över nu vår...

Ja, Klimatet ändrar sig,
och vi blir påmind om att ingen tid varar för evigt.
Ingen årstid varar för evigt.... och inte heller livet.

Men även om livet inte varar för evigt
så har de flesta fått ett innehållsrikt liv
- det liv man själv har valt att leva.

Men vem sätter egentligen längd på livet?

Vem avgör egentligen livets värde?

Naturligtvis beror det inte på antal år
eller dagar som vi får uppleva här på jorden
utan **hur** vi fyller våra liv ...med liv och innehåll
Och att få göra det som känns viktigt och meningsfullt för just en själv.

Och det har Berit gjort i sitt liv, det har jag verkligen förstått.
Hon har fyllt sitt liv med mycket meningsfullt innehåll under sina 94 år

... Så... vad skall man göra med sina känslor en dag som denna

- vad skall man göra med sin saknad och det stora tomrummet som
BERIT nu lämnar efter sig.

Som jag ser det, så ska ni hedra BERIT
genom att minnas henne som den där levnadsglada, godhjärtade
arbetsamma och omtäckta person hon var.

Vi minns också Berit som var mån om yttre...alltid fin håret och gick på
gymnastik fram tills hög ålder.

Så nu skall vi helt enkelt hedra Berit genom att minnas allt det roliga,
goda och glada som kommit er till del genom Berits liv och låta den där
tomheten och saknaden förmedla en känsla av tacksamhet över det livet
ni fått tillsammans med henne.

Känna tacksamheten över att just ni fick möta varandra här i livet.

Det är inte bara de senaste åren som vi tänker på när vi samlas här idag.

Nej, vi bär med oss hela livet.

Hela Berits liv som rymmer så många olika perioder och delar.

Ni kanske minns och tänker tillbaka många år tillbaka i tiden

Ni ser kanske en liten flicka framför er ...en liten Berit som leker med sina kompisar någonstans i Masthugget där hon växte upp yngst i en stor syskonskara....

.ja...hon var rätt mycket yngre...hon var en lite sladdis so man brukar kalla det...Hon må ha blivit bortskämd av sina föräldrar som lilla sladdisbarnet men det tog hon inte skada av utan har stått stadigt på egna ben genom livet...

För direkt efter realexamen arbeta på Skandia...hon var då 18 -år och där blev hon kvar i 42 år...och inte en enda sjukdag hade hon

För Berit var som sagt självständig o har arbetat och stått på egna ben. Hon älskade att arbeta, och hon har varit en väldigt omtyckt och uppskattad kollega och vän. Och vid sidan av jobbet har hon haft ett stort socialt nätverk.

***Jag skall läsa ett utdrag ur en av Povel Ramels alla texter som hon har gjort...**

*På var sommaräng du finner bara en Lyckoklöver Någonstans
Och likaså en enda gång du möter just den vän
Du behöver Så ta din chans
Men fort - innan den flyr bort
Underbart är kort, alldeles för kort*

-Så som Povel skrev:

Lyckoklövern Berit fann på sin sommaräng var sin blivande Make Göte Edward Pålsson...

Jag vet inte hur de fann varandra, så låt oss tro det var en sommaräng som Påvel skrev.

...Men det vi det är att den 5 juli och 1952 började deras liv som äkta makar....och 6 månader senare blev de föräldrar till en liten flicka ...du Marie....

Marie du berättade så fint om dina Mamma Berit...

Hon var inte bara din Mamma, utan även din bästa Vän
...under ditt vuxna liv i alla fall...

Mamma var bestämd, och det hände allt att hon röt till när du gjort något som hon inte tyckte var bra.

Hon var hård, rättvis men väldigt kärleksfull.

"Stor var din Kärlek, God var Din själ
Kärast Mamma Tack och Farväl"

Du växte upp i ett tryggt hem, där Pappa hade maten klar när Mamma kom hem från sitt arbete.

För lite så var det. Göte och Berit var överens om fördelningen av sysslor, och eftersom Berit arbetade mycket lagade Göte mat och tog hand om mycket i hemmet. Berit sydde dock alla kläder, och jag fick känslan av att det rädde en harmoni i hemmet. Berit och Göte var samspelade och lyckliga tillsammans, vilket man som barn känner och präglas av.

Vet Du Marie, det är faktiskt en gåva att ha vuxit och blivit älskad
...och för mig står det helt klart att ni fått den gåvan
Du var gåvan till dina föräldrar och de var gåvan till dig.

Det finns förstås så mycket mer att berätta om Berit. Minnen av situationer, händelser och tillfällen där ni, alla som är här, kommer ihåg henne och hur hon nu på ett särskilt sätt har fått en plats i alla era hjärtan.

Bevara dessa minnen just där, i era hjärtan, och vårda hennes slyväxande glänta ömt. Gallra när ni orkar. För den kommer att skänka er glädje, tröst och trygghet.